

Mijn tante Riek

Mijn tante Riek was een zeer eigenzinnige vrouw die daardoor ook haar hele leven ongetrouwd is gebleven. De korte tijd dat ze met Onze Lieven Heer als non getrouwd was laat ik hierbij maar buiten beschouwing. Nadat zij haar ouders, mijn opa en oma, tot hun levenseinde had verzorgd, leefde ze als een kluizenaar. Het ouderlijk huis waar zij bleef wonen beschouwde zij als een *brok steen* welke haar alleen maar onderdak verleende.

Ze was ook zeer plichtsgetrouw. Een voorbeeld hiervan is, dat ze die ene keer dat ze ziek was, persoonlijk met de bus naar de stad ging om haar baas dit mede te delen. Vervolgens met de bus terug naar huis om ziek in bed te kruipen. Ze had geen abonnement op de krant maar ze kocht hem elke morgen in het dorp. *De kletskrant*, zo als ze de telegraaf noemde. Ze las hem van voor naar achter en van boven naar onder, er ontging haar niets. Ze wist dan ook over elk onderwerp uit het nieuws mee te praten, weliswaar met een eigen mening.

Mocht je met haar in discussie gaan dan kon je om het gesprek te beëindigen het beste zeggen, *ge hed gelijk tante Riek*. Ook had ze een standaard stop zin, welke zij gebruikte bij moderne problemen "*Laat mij nou maar ik heb d'n oorlog meegemaakt*".

Achter haar huis was een lange tuin waarop spontaan gras is gaan groeien. Zij probeerde dit op haar hoge leeftijd bij te houden door het kort te houden met een kleine sikkel, monnikenwerk!. Als je het hele gazon gehad had moest je weer vooraan beginnen.

Op een gegeven moment ziet ze een elektrische maaier in de etalage staan. Ze vroeg aan een jonge verkoper naar deze machine, waarop de man na enige ogenblikken een grote kartonnen doos op de toonbank plaatste met de mededeling, alstublieft uw maaimachine. Nee zegt mijn tante die heb ik niet besteld want die staat nog steeds in de etalage, die wil ik hebben en geen andere. De verbouwereerde verkoper haalde protesterend de machine uit de etalage.

Hij mompelde, van deze is door ons alleen maar hand vast in elkaar gezet. Na het afrekenen vraagt hij nog vriendelijk; zal ik hem voor u in de auto zetten? Hierop riep mijn tante, *een auto wat denk jij wel ik heb d,n oorlog meegemaakt*, ik neem hem zo wel mee!

Al lopend door het dorp over de rammelende keien vlogen er al wat moertjes en boutjes af. Thuis gekomen werd gelijk proef gedraaid met de machine welke door rond vliegende losse onderdelen meteen na een meter de geest gaf, einde grasmachine. Als neef heb ik dat maaikarwei maar op mijn schouders genomen.

Ook de nutsbedrijven zochten haar op. De elektra leverancier eiste dat zij binnen 14 dagen een goed gearde installatie moest hebben, waarop zij reageerde met de woorden: *ik heb jullie stroom niet nodig ik heb d,n oorlog meegemaakt* en draaide vervolgens voor goed de hoofdschakelaar om.

Het waterbedrijf wilde dat zij haar vooroorlogse loden waterleidingen zou vervangen door koper omdat er looddeeltjes in het water kunnen komen. Zij reageerde met de woorden: *ik heb al 60 jaar lood in mijn water gedronken dan kunnen die paar jaar er ook nog wel bij!* Wat denken jullie wel *ik heb d,n oorlog meegemaakt!*

Mijn tante Riek was een vrouw waar ik toch nog steeds met plezier aan terug denk. Met name hoe zij in het leven stond en haar bijzondere kijk op dat leven

Ze is op 94 jarige leeftijd op haar manier in stilte in haar slaap overleden en zo heb ik haar ook 's morgens gevonden. De door mij gewaarschuwde huisarts informeerde naar haar medicijngebruik. Waarna ik mededeelde dat het enigste medicijn wat zij gedurende dat lange leven heeft gebruikt dagelijks een kinderaspirientje was. De dokter was zo verbouwereerd dat ze vroeg of ook een collegaatje van haar kon komen kijken naar deze unieke situatie.

Dit is slechts een kleine greep uit haar leven, maar er zijn vele anekdotes over haar leven te vertellen. Ze blijft dan ook voor mij in gedachten, een zeer bijzondere vrouw, **mijn tante Riek**.

Jos Thielemans Nuenen